

Házassági agenda.

Kedves új házaspár! Unitárius anyaszentegyházunk nevében legyetek köszöntve általam e komoly és ünnepélyes órában, midőn ide jöttetek, hogy polgárilag már megkötött házassági szövetségtekre Isten megszentelő áldásáért együtt imádkozzunk. Örvendetes jelét látom ebben szívetek ama benső vágyának, mely minden fontosabb lépésnél s az élet minden jelentősebb fordulópontján bizalommal tekint az égre és Istentől kér, vár és remél segedelmet és sikert, áldást és megszentelődést. És van-e fontosabb lépés életünkben, mint az, amely az ábrándok világából a való életbe, a reményteljes ifjú korból a remények megvalósulásának idejébe, a meglelt korba vezet át? És van-e az életpályán komolyabb fordulópont, mint az, melyen az ifjak boldogság után sovárgó szivök benső sugallatát követve, élettársat választanak s egymás kölcsönös boldogítására kötelezve magukat, együtt indulnak el a házaseletnek előttük még ismeretlen útjára? Bizonyára nincs. És e fordulóponttól akár a múlt, akár a jövőre gondoljunk, mindenképen méltó okotok van imádkozni Istenhez s hálát rebegni egyfelől a letűnt gyermek- és ifjúkor átélt örömeiért, sőt szenvedéseiért is; másfelől újabb örömeiket s a jövő küzdelmeihez újabb erőt kérni az erőnek és áldásnak Istenétől. Szeretem hinni, hogy ti most nem csupán a szokáshoz alkalmazkodva, hanem hívő lelketek őszinte sugallatát követve jöttetek e szent helyre, hogy velem és jóakaróitokkal együtt imádkozzatok. Hiszem, hogy ide jöttetek azért, mert jól esik lelketeknek, ha Isten nevében, az

anyaszentegyház áldásától kísérve, indulhattok a házaselet útjára, amely reátok nézve most kezdődik. Én hivatalásomból kifolyólag örömet imádkozom érettetek, veletek. De mielőtt ezt tennők, fogjátok meg egymásnak jobb kezét s mondjátok el a házassági fogadalmat:

— — — — —
 Elhangzott tehát ajkatokon a házassági fogadalom, amivel szövetségtek egyházilag is megkötetett. De hogy az égben is meg tegyen költve, Istentől is meg legyen áldva és szentelve, imádkozzunk:

— — — — —
Megáldás. A szeretet Istene legyen veletek, áldása rajtatok és szövetségteken, hogy abban találjátok fel, amit szivetek óhajtvá keres: a családi élet tiszta örömeit, a zavartalan békességet, a boldogságot és megelégedést mind a sorig. Ámen.

Esketési beszéd.

Szeretett ifjú pár! drága, jó szülők, testvérek és kedves hallgatóság! kiket a sors és ez örömnünnep távolról és közélről összehozott most, — legyetek üdvözölve itt, e szent hajlékban.

Nekem az a kedves megbizatus jutott részemül, hogy mint rokon-pap, Istennek áldását kérem reátok, kezeteket és sziveteke az egyházi fogadalom szent kapcsával kapcsoljam egybe; hogy lépéseketek ezzel erősítem, tegyem bevégezetté. Mert bizony kedves ifjak! ez a lépés szent és végzetesen elhatározó. Szentté lesz a családi élet céljában, magasztos hivatásában. Elhatározóvá lesz azzal, hogy nőt és férfit egyformán kiragadja régi, megszokott környezetéből és új tüzhelyet létesít, mely egyaránt sugározhat ki rátok boldogságot, avagy boldogtalanságot.

K. H.! régen az atyai áldásnak nagy fontosságot tulajdonítottak. Az életbe kiinduló gyermeket az apa megáldotta, hogy boldogulhasson és jól legyen dolga a földön. Az ó-testamentumi Jákób még csellel is megszerzi az apai áldást. A mi európai társadalmunkban is nagy szerepet játszott és játszik még ma is. Most az egyéni szabadságra vágyás korszakát él-

jük ugyan, de mint a láncszemek, úgy függ össze a mi életünk a környező világ, embertársaink életével; különösen a szülőkével és testvérekével.

Nálatok k. ifjú pár! nincs hiány az apai, a szülői áldásban. Boldogságotoknak akadályát itt tehát nincsen. Szerető apának és anyáknak szivből fakadó áldása kíséri utatokat. Bizó örömmel és hittel áldják meg lépéseiteket, melyek új élet felé vezetnek. Szülőiteknek lelki szemei még akkor is rajtatok csüngnek, ha távol éltek tőlük s ez bátorítson a küzdelemben, adjon erőt a kitartásra, az egymás megbecsülésére.

A nő és férfi ösztönszerűen addig keresi párját, amíg a házasság révén el nem jut. Bármilyen hasznos tagjai is addig a társadalomnak, mégis úgy érzik, hogy hivatásukat még nem teljesítették. Úgy érzik, mintha még mindig nem tartoznának bele a társadalomba szervesen. Én úgy hiszem, hogy a boldog családi élet ad igazi lendületet, igazi munkakedvet és igazi célt életünknek. Egy kiváló prédikátor gyönyörűen fejezi ki a házasság célját, amidőn azt mondja: „Az igazi férfi számára a házasság: misszió, az asszony számára: kultusz”.

K. ifjú pár! ti is jól tudjátok, hogy a megélhetés és lelki válság folyton súlyosodó kérdései gyötrik ma az emberiséget. Titeket még megkímélt az Ur ezektől a gyötrelmekről. Hisszük és reméljük, hogy ezután is meg fog kímélni. Jól esik látni, hogy vannak szigetek, hol örömben és boldogságban lehet meghúzódni, anélkül, hogy érzéketlenek lennénk szenvedő embertársaink sorsa iránt. Ezt a szigetet, ezt a fészket, ezt a családi otthont azonban csak úgy tudjátok boldoggá, széppé tenni, ha alapjától föl a tetőzetig át- meg átszövitek a hit, remény, szeretet széttéphetetlen szálaival.

A hit arra tanít, hogy higgyetek egymásban. Higgyetek Isten végtelen bölcsességében és szeretetében. Higgyetek az élet szépségében és jóságában még akkor is, ha ezerszer és ezerszer sárba taposva is látjátok az emberek gonoszsága és gyűlölete által, mert az újra és újra föltámad. Higgyetek az ember jobb jövőjében.

A remény pedig megtanít arra, hogy soha ne csüggedjétek; még akkor se, ha az Ur meglátogatna csapásokkal. Reméljétek, hogy lesz megint másképen, jobban. Hiszen ti magatok ahogyan itt álltok, egy gyönyörű tavaszi reménysége vagytok az életnek és mindnyájunknak. Emlékezték-e, hogy most

volt csak az, amikor szépszárnyu pillangókat kergettetek virágos mezőkön és... és... ifjúi lelkesedéseitekben szép álmokat, eszményeket. A lepkét elfogtátok. Az álom elrepült. Akkor elrepült, de most megfogtátok. Az álomból valóság lett. Békés, meleg, puha családi otthonná készül átalakulni. A remény beteljesült. Most komoly feladatok várnak rátok a házastársi életben. Hallgassatok mindig a szeretet benső szavára és az érett, öntudatos szeretet megmutatja az utat, mint kell cselekednetek, beszélgetek és gondolkoznotok.

Ha örömben, boldogságban, szeretetben éltek, — juttassatok belőle a szülőknek, testvéreknek is. Hiszen a ti boldogságotok az ők boldogságuk is és a ti fájdalmatok az ők fájdalmuk is.

Én kívánom és kérem Istent, hogy építhessétek tovább azt a boldog fészket, amelynek alapjait már is le kezdtétek rakni. Tőletek függ, hogy ez az élet szép, tiszta, boldog legyen-e, vagy pedig szerencsétlen, bánatos, elveszett. Ez utóbbiak sohasem fognak bekövetkezni, ha igaz, kölcsönös vonzódásból történt a választás. Sohasem fog bekövetkezni, ha mindketten igyekeztek megérteni a kötelességet, mely a házasságkötésből e pillanattól kihat egész életetekre. Ha szerető, hitves'ársi egyetértéssel használjátok föl a jelent, akkor a jövőben sem lesz panaszolni valótok, mert azzal mintegy előkészítitek a jövőt. Éljetek hát az alkalommal, hogy öregségeitekben egymás mellé állva és egymásba téve kezeteiket ép úgy, mint most oly nyugodt lelkiismerettel mondhattátok: szeretlek... szeretlek, boldog vagyok, hogy ilyen multtal rendelkezhetem.

Ennek a boldog életnek a reményében fogjátok meg egymásnak a kezét s Isten szent színe előtt tegyétek le az örök hűségi fogadalmat, melynek alapja a szeretet.

— — — — —
Fogadalom...

Ima.

Mindenható Isten! megtörtént előtted az örök hűségi fogadalom, mely két szívet kapcsolt össze egy életre. Áldd meg őket atyai áldásoddal, hogy legyen az ő életük a Te dicsőségedre.

Kérünk szeretetnek Atyja! szenteld meg e házasságot, hogy szivükből soha ne lankadjon a szeretet egymás iránt. A

kölcsönös bizalom és béke honoljon lelkükben, hogy a félreértés és bosszuság egy percre is oda be ne lopózhasson. Segéld őket, hogy legyen a férfi mindenben hű támasza a családnak és a nő gondos, szerető feleség.

Segéld, hogy boldogithassák társadalmunkat, egyházunkat és fajunkat munkás, jóra való életükkel. Kérjük mégegyszer áldásodat, hogy családi életük legyen boldog. Szülők leljék örömeiket bennük. Népünk gyarapodjék általuk új és erős oszlopokkal. Áldj meg mindnyájunkat, kik itt vagyunk, hogy ez ünnepi óra szentsége gazdagithassa életünket. Ámen.

„Miatyánk...”

Áldás.

Isten áldása, szeretete és gondviselése maradjon veletek szeretett ifjú pár! Házasságtokat töltsétek boldog egyetértésben. Legyen áldásos munkásságtok Isten országa fölépítésében. Ámen.

Benczédi Ferenc,
ny. lelkész.

Keresztelési beszéd.

Áldott Isten! Életnek adója és megtartója, a te segédmeddel légy jelen mi közöttünk, midőn ez ártatlan kisdedit anyaszentegyházunk tagjai közé ünnepiesen beavatjuk. Szent lelkeddel ihlesd meg lelkünket, hogy a szent alkalomhoz méltóan szóljunk és figyeljünk. Ámen.

* * *

Aki egy ilyen gyermeknek gondját fölveszi az én nevemben, nékem veszi fel gondomat. (Máté 18. 5.) Így szólott a többek között Jézus, midőn a kisdedit lelkek iránt való kötelességeinkre felhivta a figyelmet. Régente azt gondolták az emberek, hogy a gyermek lelki alakulása nem tartozik a fontos kérdések közé s az előkelő emberek gyermekeit rabszolgákra bízák. Azután pedig, midőn Jézus ezen kérdésre felhivta a figyelmet, azt hitték, hogy a keresztelés szertartásával minden kötelességüknek eleget tettek. A keresztelés tényét ugyanis olyan csodálatos, varázslattal bíró szertartásnak képzelték, amely lemossa a bűnt és megszerzi az örök üdvösséget. A keresztelés

ténye ezen az alapon rendkívül nagy, sőt nélkülözhetetlen fontosságot nyert s a keresztény szülők eme feladatot nem is szokták elmulasztani. Mi azonban ma már tudjuk, hogy Jézus a külső szertartással egyáltalán nem látta megoldottnak az élet nagy kérdéseit. Jézus nemcsak azt mondta, elmenvén, kereszteljetek meg minden népet, hanem azt is: tegyetek tanítványokká minden népet. A kisdedekről pedig azt mondta: aki egy ilyen gyermeknek gondját fölveszi az én nevemben, az én gondomat veszi fel.

Mi volt Jézusnak a gondja? Az, hogy teljesítse a mennyei atya akaratát. A mennyei atya akarata pedig az, hogy senki el ne vesszen, hanem mindenki az örök életre jusson.

A feladat tehát nem kicsiny. A keresztelés tényével az egyház, a szülők, a keresztszülők a kis gyermekek és fejlődő gyermekek gondját veszik fel. Mily gyönyörű feladat! Gondoskodni, őrködni a felett, hogy a tiszta és ártatlan lélek abban a tisztaságban és ártatlanságban megmaradhasson, amelyben és amely célra a mindenható Isten teremtette. Őrködni mindig a Jézus nevében és szellemében, hogy a mustármaghoz hasonló kicsinyke mennyeknek országa nagy és hatalmas legyen, mint egy terebélyes fa. Gondoskodni arról, hogy e világ hiú, káros és bűnös áramlatai ne jussanak be a tiszta lélek kapuján, hogy megerősödhessen az élet nagy és komoly feladatainak teljesítésére.

Igen, mert az élet nagy és komoly feladat. Nagy és szent célok állanak előttünk. A teremtő Isten bizonyára azt akarja, hogy minden élőlény valamely szent hivatást teljesítsen. Hogy annyi céltalan, elveszett élet van, annak kell tulajdonítsuk, hogy nem volt senki, aki az elveszett lelkeknek gondját a Jézus nevében a maga idejében felvette volna. A hamis és téves eszmék, a bűn csábító kísértései állandóan körülöttünk vannak, folyton leselkednek, hogy vajjon mikor csaphatnak le egy-egy áldozatra. Elnéztem a tavaszon egy madárfészket. A pelyhes kis madárfiókák napról-napra mind erősebbek és élénkebbek lettek. Egy szép napon a madárszülők szárnyra is bocsátották őket. A kis madárkák vigan röpködtek a levegőben, de fölötök orvmadár leselkedett, lecsapott rájuk. Az erős madárkák elmenekültek, de egy gyöngye volt s áldozatul esett.

Az emberi élet fölött is állandóan ott leselkednek a kísértések sokaságai. A gyöngye, erőtlensége lélek áldozata lesz a csá-

bitásoknak, az erős ellentáll, megmarad az igazságnak útján. Az élet boldogsága, sikere, szerencséje attól függ, hogy elég erősek leszünk-e megállani az erénynek és igazságnak többnyire rögös útján.

Azt az erőt és készséget, hogy az embert ellentállhasson a gonoszság kísértéseinek, a helyes vallásos nevelés adja meg. A helyes és igaz vallás az, amelyet Jézus tanított és élete példájával bemutatott. E fönséges vallás szerint az embernek mindenkor Istennel kell lennie, Isten parancsolatára kell hallgatnia. Isten pedig mindig velünk van, ha mi óhajtjuk Isten jelenlétét. Hogy ezen óhajításunk állandóan meglegyen, meg kell ismernünk az Istennel való együttlét boldogító voltát.

A jó vallásos nevelés erre irányul. Aki felveszi a gyermek gondját, csak a Jézus nevében és szellemében teheti. Aki ezt teszi, szent munkát végez, amely Jézus tanításai szerint való és Istentől megáldott munka.

Ebben a hitben és fönséges felfogásban vegyétek fel e kis gyermek gondját, ti szülők, akiket az Isten vele megáldott, hogy örömtök és boldogságotok teljes legyen; ti keresztszülők, hogy vállalt kötelességeteknek mindenben eleget tehessetek; te keresztény gyülekezet, hogy egy jó és igaz taggal szaporodhassál.

A szertartás tehát nem csoda, nem varázslat, hanem több a csodánál és varázslatnál: az életre, az élet tiszta és fenséges elhivatására való helyes előkészület. Óh, értsétek meg jól az ígét és kövessétek annak indítását: „Aki egy ilyen gyermeknek gondját felveszi az én nevemben, nekem veszi fel gondomat”. Vegyétek fel e kis gyermek gondját a Jézus nevében, hogy valósulhasson meg az ő lelkében is az Istennek országa. Hogy ez történhessen, boruljunk le és imádkozzunk a mindenható Istenhez, ezeket mondván:

Hatalmas Isten, aki az élet csodáját megjelentetted e földön és minket is ennek részeseivé tettél, áldd meg ezt a pillanatot a te szereteted lelkével. Ime, bemutatjuk tenéked ez ártatlan lelket. E lélek tiszta és igaz, amint a mennyből alászállott. Óh tartsd meg olyan tisztán és ártatlanul egész életén keresztül.

E tiszta lélek egy törékeny, mulandó testben van elhelyezve. Adjad, hogy e test fejlődjék a lélek vezetésével, a lélekkel egybehangzóan, Ne látogasd meg betegséggel, szenvedéssel és megpróbáltatással, hanem add meg az alkalmat és

lehetőséget, hogy fejlődhessen testben és lélekben, Isten és emberek előtt való kedvességben. Hadd járjon mindig te előtted, a te utaidon és ösvényeiden, amint jártak a jók, igazak és szentek mindenkoron.

Áldd meg a szülőket igaz szeretettel, bensőségteljes hivatásérzettel, hogy szent kötelességüknek tehessenek mindenkor eleget. Segítsd meg őket, hogy mindenkor a tiszta és igaz hit, a munka szeretete vezesse őket. Igaz és hív munkáikat pedig áldd meg, hogy a te áldásodnak nyoma látszódjék meg igyekezetükön.

Áldd meg a keresztszülőket, hogy szent vallásunk törvényei szerint vállalt kötelességüknek mindenben eleget tehesse- nek, hogy jó példával, intéssel és buzdítással járván elől, e kisdéd gondját mindig a lelkükön hordozzák.

Úr Isten, kitől száll alá minden jó adomány és tökéletes ajándék, legyen a te áldásod e pillanaton és ez ártatlan kisdeden, akit most egyházunk tagjainak sorába iktatunk. Mi hiszünk az ő boldog és szerencsés jövőjében, ne engedd, hogy reményünkben csalatkozzunk. Ámen.

Mi Atyánk...

Keresztelés.

— — — — —
A mindenható Isten áldjon és tartson meg téged, te ártatlan kisdéd, örködjék feletted az ő mindenható hatalma. Vezessen tégedet mindig és adjon békességet neked s kegyelmét sohase vonja meg tőled. Ámen.

Benczédi Pál.

Keresztelési beszéd.

Előima.

Isten, szeretetnek Istene! Az öröm és a boldogság e pillanatában, jelenj meg közöttünk s mutasd meg hatalmadat ez ártatlan kisdeden, kinek életére áldásodat esedezve kérjük.
Ámen.

Egy új polgárt avatunk fel a keresztség által Jézus zászlója alá. Eljegyezzük őt hitünk nagy mesterének utasítása szerint, az atyának, fiunak, szentléleknek nevében tiszta vízzel, a mocsoktalan lélek szimbolumával, hogy a belső ember lényege hasonlónak legyen egy hosszú életen keresztül tisztaságában a jelképhez, mellyel eljegyeztetik.

Imádkozzunk érte, hogyha ilyeneké a mennyeknek országa — lelje fel a földön a mennyországot erényes életének, embertársait szerető jó cselekedeteinek és emberi kötelességének hív teljesítése édes öntudatában.

Mennyi vágy, mennyi remény, mennyi óhajtás van e kisdéd életéhez csatolva?!

Mint a tavasz ezer virággal himezi a természet kebelét, úgy a szülői szeretet édes álmai szent rajongással a legszébb jövő álmokképeit varázsolják elő újszülött kisdédök ringó bölcsője felett.

Beteljesednek-e a szülői szeretet álmodásai? A remény fényes csillaga vezet-e a teljesülés édes hona felé? A vágyak és óhajlások virágai lesznek-e valaha gyümölcsözők?.. Nem rázza-e fel tövises kezekkel a csalódás édes álmaikból? Nem fog-e vérezni a szülői szív a merész örömért?

A szülői szív szeret, a szülői lélek hisz és e hit és e szeretet őt boldoggá teszi. Ne bántsuk azért a kétkedés durva kezével a szív és lélek virágait — a hitet és szeretetet... hadd rengjen a mennyei virágok aranykelyhében a szülői boldogság örömkönnye harmatcsepp gyanánt.

Ne bántsuk e szülői szeretet reménycsillagát a kétkedés villámrejtő sötét felhőivel, hadd deritse fel e fényes csillag a bizonytalan jövő óhajtott rózsaszínű hajnalát.

Ne bántsuk a szülői szív előjogait; annak joga van új szülött kisdédének jövőjéről a legjobbat remélni.

De a jog kötelességekkel jár s ha a szülőnek joga van kisdede bölcsője felett újszülöttjének jövőjét a legjobb színben látni, kötelessége is keresztényi bölcsességgel mindent megtenni a szép jövő biztosítására.

E biztosítékot látom én itt, midőn a szülők ez új polgárát a bujdosás hazájának, a keresztség által a hit karjaira teszik le.

Nem csak remény, vágy és óhajtás vezeti itt a szülőket, hanem mindenek felett az a kötelesség, az a keresztényi böl-

csesség, hogy e kisdéd jövőjét szülői szeretetök édes összegével biztosíthassák.

Örül az én szívem, hogy szent hivatásom ilyen kötelességeket szab előmbe. Örülök, hogy e kisdédet is eljegyezhetem a keresztség által Jézus zászlója alá s ezáltal nyilvánvalóvá tehetem a szülők azon elhatározását, hogy e kisdédet a Jézus hitelveiben akarják fölnevelni. E nevelés iránya legnagyobb biztosítéka a leendő ember jövőjének...

Óh, vajha a mindenható Isten megsegélné a szülők és keresztszülők törekvését, hogy e kisdédet oly nevelésben részesíthessék, hogy azáltal méltó lehetne az Isten hasonlóságára... Óh, vajha ez a tiszta szív, amely mocsoktalanul került ki az alkotó Isten kezéből — a legszebb élet cselekedeteinek imádságával íródna be; óh, vajha a szülői hajlék a jó nevelés által az Isten élő templomává szenteltetnék fel; óh, vajha ez a keresztség csak előzménye lenne azon keresztségnek, midőn az újszülött polgár önmagát keresztelné meg a jellemes ember, igaz polgár és valódi felvilágosult keresztény cselekedeteinek szent keresztségével...

Evégre boruljunk le az Isten szent zsámolja előtt, atyai segedelmét esedezvén, ezeket mondván a mi imádkozásainkban:

Isten! Létnék és teremtésnek ura, Atyánk a Jézus által! Im bemutatjuk az atyai és anyai szeretetnek zálogát neked. A te kegyelmed őrizte meg az édes anyát a szülés fájdalmai és veszedelmei között. Te adtál ez ártatlan kisdéd létében fajnknak, a társadalomnak, az anyaszentegyháznak egy új polgárt. Hála neked a te gondviselésedért, jó Atyánk.

Kérünk azért nagy Isten, áldd meg e kisdédet a te áldásod minden bőségével. Adj neki nemes szívet, értelmes lelket és józan okosságot, hogy a te utaidon járva, dicsőítesse a te nagy nevedet, életének végéig. Adj neki ép testet és lelket, hogy munkálhasson a közjó előmozdítására. Töltsd be szívét a valóság szent hitével, hogy a Krisztus által kijelölt úton járjon, e mai naptól nevededjék testben és lélekben, Add jó Atyánk, hogy menjen teljesezésbe az a remény, mellyel szülői bölcsőjét körülvették. Jegyezd el őt a te szent országod örökössei közé; add, hogy legyen egész életében vezére Jézus, kinek nevében kérünk. Ámen.

Mi Atyánk...

Az Isten szeretete vezéreljen az élet utain ártatlan kiseded. Áldjon meg téged a test és lélek kellemeivel, neveddj testben és lélekben, Isten és emberek előtt való kedvességben. Ámen.

Fekete József.

Jézus követése.

— Beszéd konfirmáló ifjakhoz. —

„Mikor Galilea tengere mellett járt, látá Simont és Andrászt és monda nékik Jézus: Kövessetek engem! — és ők azonnal követék őt“ (Márk 1, 16-18). Az evangélium egyszerű közvetlenséggel e szavakban beszéli el Jézus legelső tanítványainak csatlakozását hozzá, a még alig ismert názáreti profétához.

Azóta sok száz esztendő eltelt s Jézus, az akkor még kevés követővel rendelkező názáreti proféta, ma egy sok millió tagot számláló nagy családnak, az egyetemes keresztény anyaszentegyháznak feje. És e családnak minden tagjához szólott és szól: Kövessetek engem! Mindenkinnek életében vannak pillanatok, mikor meg kell hallania Jézus figyelmeztető, intő, hívó szavát: Kövessetek engem!

Ma hozzátok szól, titeket hív Jézus, kedves ifjak, hogy őt kövessétek. Tudjátok-e őt követni? Oly megingathatatlan elhatározás, olyan mindent feledtető készség tölti-e be lelketeket, mint a Simonét, Andrásét, Jakabét, Jánosét, kikről azt mondja az evangélium, hogy *azonnal követék őt?*

Ma szól és hív titeket Jézus, kedves ifjak, de éltetek folyamán még sokszor hallhatjátok halkán, sutlogón, vagy viharzón, vagy parancsolólag az ő szavát: Kövessetek engem! — Ha a jólét és szerencse veszen karjaira, vagy ha üldözni fog a sors és a nyomoruságnak napjaiban egy barátotok sem lesz; ha mindig a becsület útján járva jóleső büszkeség fog el a bűnösök láttán, hogy ti nem vagytok olyanok, vagy ha tévelygéseitek útját megutálva, könyörögtök Istenhez: Atyám, bocsáss meg nekem, bűnösnek; ha magasztos célok szolgálatában elvéreztetek az élet Golgotáin, vagy ha magatokról megfeledkezve, árulóivá lesztek szent igazságoknak: lelkiismeretetek mélyén mindig fel fog csendülni egy hang, mely biztat, fedd, megnyug-

tat vagy dorgál s mely egy szüntelenül ismétlődő refrénben zárul: Kövessetek engem!

Fogjátok-e, tudjátok-e mindig Jézust követni? Mert Jézust követni nem könnyű feladat. Jézust követni annyi, mint mindig, minden helyzetben úgy cselekedni, mint ahogy hasonló körülmények között ő cselekednék. Fogtok-e tudni úgy cselekedni?

Isteníteni Jézust és imádni őt istenként, felállítani és felüggeszteni az ő képét uton-utfélen, házunk falára, lehet az iránta érzett tiszteletnek kifejezése, de ő nem ezt kívánta, követelte tanítványaitól. — Kövessetek engem! Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok, Amint én cselekedtem, ti is úgy cselekedjetek. Aki követni akar, vegye fel az ő keresztjét és úgy kövessen engem. — Ezt, ezeket kívánta, kívánja Jézus az ő követőitől.

Ezt, ezeket kívánja a mi unitárius vallásunk is, mely a Jézus imádásának tana helyébe a Jézus követésének tanát tette. És azt, hogy az ő képét ne házunk falára, ne templomainkban, ne az utak szélén állítsuk fel, hanem szívünkben, lelkünkben hordozzuk. Egyházunk, vallásunk nagyjai is így cselekedtek. Hitbeli meggyőződéséért mártirhalált halt Dávid Ferenc első püspökünkötől életét a mások tanítására szentelő Brassai Sámuelig, a gazdassággal járó minden kényelemről lemondó s vagyonát szegény tanulók segítésére az egyháznak hagyományozó Berde Mózsáig minden nagy unitáriusnak élettörekvése volt követni Jézust, kinek képét szentségként lelkükben hordozták.

E példák előttetek állanak, kedves ifjak, hogy lássátok, miképen lehet és kell a Jézus követésének nagy és nehéz elvét megvalósítani, arra törekedve, hogy mindig Jézus tanításainak megfelelően cselekedjünk. Igazi jó unitáriusok, egyházunknak valóban értékes tagjai akkor lesztek, ha a nagy unitáriusok példaadását sohasem tévesztve szemetek előtt, Jézus föltétlen követésére törekedtek. Ha soha le nem tértek az igazságnak, hitbeli meggyőződéseteknek útjáról, ha élteteket, tehetségeiteket a mások javára is szentelitek, ha a felebaráti szeretet, Isten gondviselésében való föltétlen bizalom, a tiszta becsületesség ösvényét soha el nem hagyjátok.

Az emberek részéről érhet gáncs, hordozhattok majd az életben nehéz keresztet, de ha Jézust követni tudjátok, ha mindig jó unitáriusok, igaz keresztények voltatok: megnyeritek

a legdrágább értéket, a nyugodt és egyensúlyban levő lelkiületet, mely mindig bizakodó reménységgel tud a jelenen át a jövőbe nézni s mindig elég erős tud lenni, hogy megtörjék rajta a földi életnek minden vihara. — Konfirmálásotok az erre való törekvés elhatározását ébressze fel bennetek s ez elhatározásnak legyen szent pecsétje első ízben élésetek az urvacsorával. Hogy ha bármikor, bárhol, bármily formában szól hozzátok Jézus: Kövessetek engem! — beteljesedjék rajtatok is az evangélium: és ők azonnal követék őt. Ámen.

*

Megáldás: Legyetek erősek a hitben, a reménységben, az Isten és emberek iránt való szeretetben, Jézus követésében, hogy Istennek szent áldása, a lélek megingathatatlan békessége, nyugodt derüje és boldogsága kísérhessen végig a földi életen. Ámen.

Zoltán Sándor.